

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 13 endelig udg. - SYN 257

Bruxelles, den 27. januar 1992

Ændret forslag til

RADETS DIREKTIV

OM KRAVENE TIL INVESTERINGSELKABERS OG
KREDITINSTITUTTERS KAPITALGRUNDLAG

(forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens
artikel 149, stk. 3)

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA

BY CHARLES A. BEAMAN

Author of "The Story of the United States"

THE EARLY YEARS

The first part of the book covers the early years of the United States, from the time of the first settlers to the beginning of the American Revolution.

THE REVOLUTION

The second part of the book covers the American Revolution, from the outbreak of hostilities to the signing of the Declaration of Independence.

THE UNION

The third part of the book covers the period of the Union, from the signing of the Constitution to the beginning of the Civil War.

THE CIVIL WAR

The fourth part of the book covers the American Civil War, from the beginning of the conflict to the final surrender of the Confederacy.

BGRUNDELSE

GENERELLE BEMÆRKNINGER

1. Forslaget til Rådets direktiv om kravene til investeringssekskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag blev offentliggjort den 23. maj 1990 (KOM(90) 141 endelig udg. SYN 257). Siden da er der udført et betydeligt arbejde på området for regulering af værdipapirhandelen, både i EF (f.eks. af Rådets arbejdsgruppe vedrørende direktivet om kravene til investeringssekskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag og EF-Parlamentets Udvalg om Retlige Anliggender) og i bredere internationale fora. Det er her navnlig G10's Basel-komité vedrørende Banktilsyn og International Organisation of Securities Commissions (IOSCO), der har været særligt aktive. Det ændrede direktivforslag er udtryk for det, der er sket siden foråret 1990 på dette meget tekniske og flydende område. Det inkorporer hovedparten af de 26 ændringer, der er vedtaget af EF-Parlamentet, hvoraf Kommissionen principielt har accepteret de fleste, dog ikke altid med samme ordlyd.
2. For at nå målene, som er beskrevet i 1. og 2. afsnit af begrundelsen for det oprindelige forslag, beskæftiger det ændrede forslag, ligesom det oprindelige, sig med tre bestemte forhold:
 - minimumsegenkapitalen for investeringssekskaber, som ikke er kreditinstitutter (i det følgende benævnt investeringssekskaber)
 - måling af risikoen og dermed af den kapital, der kræves for at dække risikoen inden for værdipapirvirksomhed for investeringssekskaber og kreditinstitutter (i det følgende benævnt sekskaber)
 - størrelsen af den kapital, der skal til for at imødekomme disse krav.

3. Ændringerne i forhold til det oprindelige forslag falder i tre kategorier:

- fremstillingen (direktivet bliver lettere tilgængeligt)
- tekniske ændringer (som f.eks. indførelsen af "byggeklodsmetoden" i stedet for den "generelle fremgangsmåde" [Jf. afsnit 27 og 28 nedenfor] og den mere detaljerede og dermed nøjagtigere måling af risici i forbindelse med warrants)
- ændringer med det formål at opnå større lighed i behandlingen af kreditinstitutter og investeringselskaber (herunder fjernelsen af handelsbeholdningsoptionen i artikel 4 for de kompetente myndigheder med hensyn til kreditinstitutter med handelsbeholdninger, der ikke er ubetydelige).

De enkelte ændringer kan naturligvis anbringes under mere end en af grupperne ovenfor. Resten af begrundelsen belyser og redegør for de vigtigste forskelle mellem det oprindelige forslag og det ændrede forslag med udgangspunkt i opbygningen af sidstnævnte.

BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER

Artikel 1, stk. 1, og artikel 2, litra f)

4. Den vigtigste ændring her er, at et investeringselskab, der udelukkende giver investeringsrådgivning og/eller modtager og videregiver investorers ordrer og ikke fører pengekonti eller værdipapirdepoter på kundernes vegne, ikke falder ind under direktivet. (Det skal bemærkes, at artikel 3, stk. 1, i det oprindelige forslag indeholdt samme bestemmelse vedrørende rene investeringsrådgivere og lokale selskaber, idet de ikke var omfattet af hovedartiklerne, dvs. resten af artikel 3 og artikel 4-6 i det oprindelige forslag.) Dette gælder, fordi hovedrisiciene for investorer fra sådanne investeringselskabers side - svig og forsømmelighed - ikke kan imødegås gennem kapitalkrav, men gennem f.eks. bestemmelserne om "egnethed og hæderlighed" i direktiv ../../EØF om investeringservice eller eventuelt gennem en erhvervsansvarsforsikring.

Artikel 2

5. Hovedformålet med litra d)-f), navnlig første punktum i f) - er at definere handelsbeholdningen på grundlag af de aktiviteter og instrumenter, der falder ind under anvendelsesområdet for investeringsserVICEDIREKTIVET. Definitionen af handelsbeholdningen omfatter nu udtrykkeligt de aftaler, der omfattes af litra n) og o), når de er indgået med professionelle, da de udgør en integrerende del af den virksomhed, der udøves af markedets mellemænd.
6. I resten af litra f) opregnes hovedelementerne i handelsbeholdningen, og den afsluttende bestemmelse omfatter bl.a. honorarer og provisioner fra ydelsen af investeringservice (som f.eks. børsmæglervirksomhed).

7. Litra f) gælder for både investeringsselskaber og kreditinstitutter for at sikre, at reglerne for de to kategorier af selskaber ligger så tæt op ad hinanden som muligt.
8. I andet afsnit af litra f) understreges, at tilsynet skal foretage en gennemgang af den måde, hvorpå selskaberne anvender handelsbeholdningsetiketten, en forpligtelse, der var underforstået i artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 3 og 4, i det oprindelige forslag.

Litra g), h) og j)

9. De erstatter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringer de hidtidige definitioner med dem, der allerede findes i direktiv 89/647/EØF, for at sikre, at der er overensstemmelse med den eksisterende EF-lovgivning på finansområdet, og for at gøre teksten mere kortfattet. Litra j) har et noget større anvendelsesområde end den definition, der er foreslået af EF-Parlamentet, som gav inspiration til den, og som den svarer til.

Litra i)

10. Der fokuseres på kvalificerede poster frem for på kvalificerede emittenter (som i det oprindelige forslag), fordi de værdipapirer, f.eks. obligationer, der udstedes af en emittent, kan frembyde forskellige grader af særlig risiko (f.eks. misligholdelsesrisiko). For det andet skal definitionen begrænse udtrykket "kvalificerede" til at omfatte børsnoterede gældsinstrumenter, som udviser en vis misligholdelsesrisiko svarende til den, der gælder for kreditinstitutter, i stedet for alle børsnoterede værdipapirer. For det tredje kan ikke-børsnoterede gældsinstrumenter, der værdiansættes af et anerkendt kreditvurderingsselskab, nu betegnes som kvalificerede.
11. Virkningen af de ændringer, der er beskrevet i det foregående afsnit, er at sikre, at den særlige risiko og dermed kapitalkravet til dækning af gældsinstrumenter kan måles mere nøjagtigt end i henhold til det oprindelige forslag. Endvidere ligger de foreslåede kriterier tæt op ad den aktuelle og forventede fremtidige praksis hos tilsynsmyndighederne for værdipapirhandelen i de vigtigste tredjelande.

Litra l) og m)

12. I litra l) og m) underopdeles warrants i to typer, der behandles forskelligt i bilagene (Jf. bilag II, punkt 6).

Litra n) og o)

13. De reviderede definitioner tjener til at tilpasse definitionen af genkøbsaftaler nærmere til de reelle forhold på markedet end i det oprindelige forslag. Dette sker til dels ved at skelne mellem genkøbsaftaler og aftaler om udlån af værdipapirer. Ændringerne i litra n) skyldes en ændring, der er foreslået af Europa-Parlamentet.

Litra g)

14. Det fremgår klarere af denne definition end i det oprindelige forslag, at kapitalkravet til dækning af de risici, et lokalt selskab løber, skal gælde for det lokale selskabs clearingmedlem. Det lokale selskabs positioner kan ikke anvendes til at opveje clearingmedlemmets risici, således at kapitalkravet for dets egen virksomhed reduceres.

Litra v)

15. Der henvises her til den "kerneformel", der anvendes, når et selskab benytter fremgangsmåden vedrørende varighed i bilag I i stedet for restløbetid.

Artikel 3

16. Startkapitalens størrelse er den samme som i det oprindelige forslag, men forbindelsen til bilaget til investeringsservicedirektivet er tættere.
17. Stk. 2 afspejler, at markederne ofte fungerer på grundlag af ordrer på ensartede, afrundede beløb, der bevirker, at vekselererne altid må have små restmængder af aktier på deres egne konti i korte perioder.

18. Stk. 5 betyder sammenholdt med artikel 4, stk. 1, litra v), at kravet i bilag IV ikke længere er et aggregat, og i stedet fastslås det, hvor stor en minimumsegenkapital et investeringsselskab skal have. Det nye krav er tilstrækkeligt til, at tilsynsmyndigheden kan forlange en velordnet afvikling af et konkurstruet selskab gennemført over en periode på indtil tre måneder.
19. Bestemmelserne i stk. 6 er ikke længere så strenge som artikel 3, stk. 5, i det oprindelige forslag, der ikke i tilstrækkelig høj grad tog hensyn til de svingninger, der kan være i sådanne selskabers driftsresultat og dermed i deres egenkapital.

Artikel 4

20. Virkningen af (ii) er at sikre, at hele den del af selskabernes virksomhed, der ikke involverer deres handelsbeholdning - såfremt den ikke vedrører aktiver, der er klassificeret som illikvide i kapitaldefinitionen (jf. bilag V) - falder ind under direktiv 89/647/EØF, som det allerede var tilfældet for kreditinstitutter i det oprindelige forslag.
21. Stk. 5-7 indebærer, at de kompetente myndigheder skal kunne kræve af kreditinstitutter og investeringsselskaber, at de anvender direktiv 89/647/EØF i stedet for direktivet om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, hvor der er tale om selskaber, hvis handelsbeholdninger er små, såvel absolut som relativt. I modsætning hertil havde de denne mulighed for alle kreditinstitutter, men ikke for investeringsselskaber, i det oprindelige forslag. I stk. 5-7 defineres det, hvad der menes med "lille" i denne forbindelse.

Artikel 6

22. Der gøres i den nye artikel rede for, hvordan den konsolidering, der skal foretages i henhold til direktiv .../.../EØF (tilsyn på et konsolideret grundlag) skal gennemføres for så vidt angår markedsrisiko. Det beskrives, hvordan sådan en gruppes markedsrisiko skal måles, og hvilken type egenkapital den kan anvende til at opfylde kravene.

23. Det skal bemærkes, at der ikke er nogen retsakt svarende til direktiv .../.../EØF (tilsyn på et konsolideret grundlag) for grupper, der bl.a. omfatter investeringselskaber, men ikke kreditinstitutter.

Artikel 7

24. Indberetningshyppigheden for selskaber, der er undergivet artikel 3, stk. 3, øges i forhold til den, der er angivet i det oprindelige forslag, medens kravet om, at indberetningen skal indgives inden to uger efter afslutningen af hver indberetningsperiode, opgives i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring, da artikel 7, stk. 1, gør det overflødig.

Artikel 9

25. Denne artikel om udvalgsbehandling er blevet ændret, så den indeholder nye retningslinjer for, hvilke områder udvalgsprocedurerne gælder for som en afspejling af de tekniske ændringer, der er inkorporeret i det ændrede forslag. Affattelsen af denne artikel (bl.a. stk. 2) følger affattelsen i andre nøgledirektiver på finansområdet (f.eks. direktiv 89/646/EØF og 89/647/EØF).

Artikel 10

26. Denne artikel vedrører investeringselskaber, der ikke falder ind under artikel 3, dvs. selskaber, der ikke på tidspunktet for gennemførelsen for dette direktiv har tilladelse til at drive bankvirksomhed, og hvis egenkapital er lavere end specificeret i artikel 3, stk. 5.

Bilag I

27. Ændringerne i bilag I-V omfatter hovedparten af en række detaljerede tekniske ændringer, der er vedtaget af Europa-Parlamentet. Bilag I indeholder størstedelen af bilag 1 og 2 i det oprindelige forslag. Hovedforskellen er, at kravene til dækning af positionsrisikoen for gældsinstrumenter og aktier nu beregnes efter den såkaldte "byggeklodsmetode" - hvor de forskellige elementer i positionsrisikoen behandles separat (dvs. som selvstændige byggeklodser) - i stedet for den tidligere "generelle fremgangsmåde" (der ikke skelnede mellem sådanne komponenter). Således måles kursrisikoen for en obligation fra den private sektor ifølge byggeklodsmetoden ved at aggregere to underrisici - den, der er knyttet til emittenten ("særlig risiko"), og den, der er knyttet til renteutviklingen ("generel risiko").
28. Byggeklodsmetoden muliggør en mere nøjagtig måling af den risikoreduktion, der følger af afdækning (hedging). Den kan også lettere indpasses i de rammer for kreditrisikoen, der allerede findes for kreditinstitutter, og kan som følge heraf eventuelt indgå i en "integreret fremgangsmåde" for hele et kreditinstituts virksomhed.
29. Det ændrede forslag er både mere præcist vedrørende behandlingen af de forskellige typer af instrumenter (f.eks. punkt 9 om modeller for afledte instrumenter) og har et mere omfattende anvendelsesområde (det gælder f.eks. afsnittet om aktieindeksfutures). Punkt 8 i bilag 2 til det oprindelige forslag om "risikokoncentration" er imidlertid slettet, fordi dette spørgsmål endnu ikke er modent til harmonisering på EF-plan. Behandlingen af deltagelse i emissioner er ændret for at undgå at gribe ind i ordninger, der virker tilfredsstillende på de eksisterende primære markeder. Kapitalkravene træder nu i kraft dagen efter, at selskabet nøjagtigt ved, hvor mange værdipapirer det skal aftage i henhold til emissionsgarantiaftalen.

Bilag II

30. Tallene i kolonne B i tabel 1 er sat op for at give en mere nøjagtig målestok for den eventuelle risiko.
31. Stk. 7 indebærer, at debitor/afviklingsrisiko i handelsbeholdningen, der ikke er omfattet af resten af bilag II, f.eks. honorarer og provisioner for børshandlerydelser, skal opfylde kravene i direktiv 89/647/EØF.

Bilag III

32. Selskaberne skal ikke opfylde nogen krav for de første 2% af deres nettovalutaposition, således at selskaber med ubetydelige, klart afgrænsede valutaengagementer undgår de systemomkostninger, der er forbundet med at følge resten af dette bilag ved beregningen af deres kapitalkrav.
33. Den mulighed, de kompetente myndigheder havde i henhold til artikel 4, stk. 2, i det oprindelige forslag, for at fritage kreditinstitutter fra kapitalkrav til dækning af valutarisiko, hvis deres samlede nettovalutaposition højst androg 10% af deres egenkapital, er fjernet, da det kunne have forårsaget betydelige konkurrenceforvridninger mellem kreditinstitutter, der havde fordel af en sådan fritagelse, og alle andre kreditinstitutter og investeringselskaber.
34. Den mulighed, der er indeholdt i stk. 3, sidste led, for at udelade en særlig type strukturposition ved beregningen af den åbne nettoposition i de enkelte valutaer betyder, at selskaber ikke nødvendigvis vil blive straffet (via bilaget), når de forsøger at afdække den negative virkning af kursudviklingen på deres kapitalratio.

Bilag V

35. De ændringer, der er foretaget her, betyder, at kreditinstitutter og investeringselskaber nu behandles på næsten (jf. dog punkt 38) samme måde. (F.eks. skal investeringselskaber nu opfylde kapitalkravene for poster, der ikke indgår i deres handelsbeholdning, med deres egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF). Den teoretiske mulighed for, at en af de to typer af institutioner kan få en betydelig konkurrencemæssig fordel via bilag V, er dermed væk.
36. Alle selskaberne kan nu i henhold til punkt 2 medregne indværende års fortjeneste i egenkapitalen; de må imidlertid ikke "opgeare" deres egenkapital på grundlag af sådanne fortjenester, som de kunne i henhold til det oprindelige forslag, da dette vil medføre alt for store svingninger på selskabernes balancer og dermed på selve markederne.
37. Den alternative definition af egenkapital for handelsbeholdningen i bilag V, punkt 2, omfatter nu også flere typer af elementer, hvortil kommer et antal yderligere poster fra direktiv 89/299/EØF, f.eks. femårig ansvarlig indskudskapital.
38. Den begrænsning, at anvendelsen af en alternativ definition højst bør medføre en forøgelse på 25% af kreditinstituttets samlede egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF, er fjernet, da den ville kunne være en betydelig hæmsko for kreditinstitutterne i konkurrencen med investeringselskaberne.

Bilag VI

39. Heraf fremgår det i enkeltheder, hvordan alle selskabernes - og ikke blot som i det oprindelige forslag investeringselskabernes - handelsbeholdninger og store engagementer skal behandles. De yderligere krav i punkt 6 er højere end i det oprindelige forslag.

**ÆNDRING AF FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV
OM KRAVENE TIL INVESTERINGSELSKABERS OG
KREDITINSTITUTTERS KAPITALGRUNDLAG**

ANVENDELSESOMRADE

Artikel 1

1. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv på investeringselskaber og kreditinstitutter som defineret i artikel 2.
2. En medlemsstat kan stille yderligere eller strengere krav til investeringselskaber og kreditinstitutter, den har godkendt.

DEFINITIONER

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- a) "kreditinstitut" alle kreditinstitutter, der svarer til definitionen i artikel 1, første led, i Rådets direktiv 77/780/EØF¹⁾, og som er undergivet kravene i direktiv 89/647/EØF²⁾
- b) "investeringselskab" alle selskaber, der svarer til definitionen i direktiv ../.../EØF [om investeringservice] bortset fra:
 - kreditinstitutter som defineret ovenfor
 - lokale selskaber som defineret nedenfor og

1) EFT nr. L 322 af 17.12.1977, s. 30.

2) EFT nr. L 386 af 30.12.1989, s. 14.

- investeringselskaber, hvis virksomhed udelukkende omfatter investeringsrådgivning og/eller modtagelse eller formidling af investorerens ordrer, uden at de fører pengekonti eller værdipapirdepoter for dem

- c) "selskaber" kreditinstitutter og investeringselskaber som defineret ovenfor
- d) "investeringservice" de aktiviteter, der er anført i afsnit A til direktiv .../.../EF [om investeringservice]
- e) "finansielt instrument" de instrumenter, der er anført i afsnit B i bilaget til direktiv .../.../EF [om investeringservice]
- f) et investeringselskabs eller et kreditinstituts "handelsbeholdning" de positioner, det har taget under ydelsen af investeringservice i forbindelse med finansielle instrumenter og i forbindelse med indgåelsen af de aftaler, der er defineret under (litra n) og o). Den omfatter således positioner for egen regning, som er bestemt for videresalg, eller som investeringselskabet eller kreditinstituttet har taget for på kort sigt at få fordel af faktiske eller forventede forskelle mellem købs- og salgspriser eller for at afdække andre dele af handelsbeholdningen, samt de øvrige engagementer, som er knyttet direkte til såvel ydelsen af investeringservice i forbindelse med finansielle instrumenter som (litra n) og o).

Modtagelsen af poster i handelsbeholdningen eller deres udelukkelse derfra skal ske i overensstemmelse med objektive procedurer, herunder i givet fald det pågældende selskabs bogføringsprincip, idet den kompetente myndighed fører tilsyn med disse procedurer og med, at de anvendes konsekvent

- g) "zone A", "zone B", "kreditinstitutter i zone A", "kreditinstitutter i zone B", "ikke-banksektoren" og "multilaterale udviklingsbanker" udtrykkene, som de er defineret i artikel 2 i direktiv 89/647/EØF
- h) "over-the-counter-afledte (OTC-afledte) instrumenter" rentekontrakter og valutakurskontrakter som anført i bilag III til direktiv 89/647/EØF og ikke-balanceførte kontrakter baseret på aktier, forudsat i) at ingen af disse kontrakter handles på anerkendte børser, hvor de er omfattet af daglige marginkrav, og ii) at de har en oprindelige løbetid på over 14 kaldenderdage, hvis der er tale om valutakurskontrakter
- i) "poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter" lange og korte positioner i de aktiver, der er anført i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF; endvidere lange og korte positioner i gældsinstrumenter, hvis de pågældende instrumenter opfylder følgende betingelser: de skal være noteret på mindst én børs i en medlemsstat eller på en børs i et tredjeland, forudsat at den pågældende børs anerkendes af de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat, og de skal efter det pågældende selskabs bedømmelse frembyde en misligholdelsesrisiko af en størrelsesorden, der kan sammenlignes med eller er lavere end denne risiko for de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF.

Den måde, hvorpå bedømmelsen er foretaget, skal kunne kontrolleres af de kompetente myndigheder, der kan underkende den, hvis de finder, at værdipapirer, der af et selskab bedømmes som "fordringer på kvalificerede emittenter", indeholder en for stor misligholdelsesrisiko til, at bedømmelsen er forsvarlig.

Med hensyn til værdipapirer, der af mindst to kreditvurderingsselskaber, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, eller af blot ét sådant kreditvurderingsselskab, såfremt de ikke bedømmes til at ligge under dette niveau af noget andet kreditvurderingsselskab, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, vurderes til at ligge på et niveau, der betyder, at de frembyder en misligholdelsesrisiko, der kan sammenlignes med eller er lavere end denne risiko for de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF, og som er lige så likvide som de i foregående afsnit definerede poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter, kan de kompetente myndigheder uanset bestemmelserne ovenfor på grundlag af et skøn bestemme, at de er poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter

- j) "statsposter" lange og korte positioner i de aktiver, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), og i de aktiver, der vælges til 0% i artikel 7 i direktiv 89/647/EØF
- k) "konvertibelt værdipapir" et værdipapir, som efter ejerens valg kan ombyttes til et andet værdipapir, sædvanligvis aktier i det udstedende selskab
- l) "warrant" et instrument, der udstedes af udstederen af det underliggende værdipapir, og som giver ejeren ret til at købe et antal ordinære aktier eller obligationer til en fastsat kurs i warrant'ens løbetid
- m) "covered warrant" et instrument, der udstedes af en anden end udstederen af det underliggende værdipapir, og som giver ejeren ret til at købe et antal ordinære aktier eller obligationer til en fastsat kurs i warrant'ens løbetid

- n) "genkøbsaftale" og "omvendt genkøbsaftale" en aftale, hvorefter et selskab overdrager værdipapirer og samtidig forpligter sig til at købe dem (eller andre værdipapirer af samme type) tilbage til en nærmere angiven pris og på et tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere af overdrageren; dette er en "genkøbsaftale" for det selskab, der sælger værdipapirerne, og en "omvendt genkøbsaftale" for det selskab, der køber dem
- o) "aftale om udlån af værdipapirer" og "aftale om lån af værdipapirer" en aftale, hvorefter et selskab overfører værdipapirer og samtidig forpligter sig til at købe dem (eller andre værdipapirer af samme type) tilbage til en nærmere angiven pris og på et tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere, af udlåneren; dette er en "aftale om udlån af værdipapirer" for det selskab, der udlåner værdipapirerne, og en "aftale om lån af værdipapirer" for det selskab, der låner dem
- p) "clearingmedlem" et selskab, der er medlem af børsen og/eller clearingsselskabet, og som har en direkte, kontraktmæssig forbindelse med garantiinstitutionen for markedet. Ikke-clearingmedlemmer skal kanalisere deres transaktioner gennem et clearingmedlem
- q) "lokalt selskab" et selskab, der kun handler for egen regning på en finansiell futures- eller optionsbørs eller på vegne af eller opgiver pris til andre medlemmer af samme børs. Ansvar for opfyldelsen af de kontrakter, et selskab har indgået, påhviler et clearingmedlem af samme børs, og sådanne kontrakter skal medtages ved beregningen af det samlede kapitalkrav for clearingmedlemmet
- r) "delta" den forventede ændring i optionsprisen udtrykt for en brøkdel af en lille kursændring for det underliggende instrument

- s) "lang position" som omhandlet i bilag I, punkt 4, en position, hvori et selskab har fastsat den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved "kort position" en position, hvori selskabet har fastsat den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden.
- t) "egenkapital" egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF. Denne definition kan imidlertid ændres under de i bilag V beskrevne forhold
- u) "startkapital" kapital som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i direktiv 89/299/EØF
- v) "oprindelig egenkapital" kapital som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), 2) og 4) minus nr. 9), 10) og 11)
- w) "kapital" egenkapital
- x) "ændret varighed" beregning foretaget efter formlen i bilag I, punkt 25.

STARTKAPITAL FOR INVESTERINGSSKABER

Artikel 3

1. Investeringselskaber, der fører pengekonti og/eller har værdipapirdepoter for kunder, og som tilbyder en eller flere af følgende tjenesteydelser, skal have en startkapital på 100 000 ECU:

- modtagelse og videregivelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- udførelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter,

når de ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning eller deltager i emissioner af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

2. De kompetente myndigheder kan dog tillade, at investeringselskaber, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter og indehaver sådanne instrumenter for egen regning, har en startkapital på 100 000 ECU i stedet for det i stk. 4 fastsatte beløb, såfremt
 - sådanne positioner udelukkende skyldes, at investeringselskabet ikke kan dække den modtagne ordre nøjagtigt, og
 - den samlede markedsværdi af alle sådanne positioner ikke overstiger 25% af investeringselskabets egenkapital, og
 - selskabet opfylder kapitalkravene i dette direktiv, og
 - sådanne positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er begrænset til den tid, som er strengt nødvendig for udførelsen af den pågældende transaktion.
3. Medlemsstaterne kan nedsætte dette beløb til 50 000 ECU for investeringselskaber, der hverken har tilladelse til at føre pengekonti eller værdipapirdepoter for kunder eller til at handle for egen regning eller deltage i emissioner, medmindre selskabet kun deltager i emissioner uden at påtage sig tegningsgaranti.
4. Andre investeringselskaber skal have en startkapital på 500 000 ECU.
5. Ethvert investeringselskab skal beregne kravene til sit kapitalgrundlag efter bilag IV. Dets egenkapital må ikke falde ned under dette beløb eller det niveau, som i stk. 1-4 kræves for selskabets startkapital, idet det dog altid er det højeste af disse beløb, der lægges til grund.

6. Uanset stk. 5 kan medlemsstaterne fortsat godkende investeringselskaber, der allerede bestod inden dette direktivs gennemførelse, selv om deres egenkapital er mindre end den startkapital, der er foreskrevet i stk. 5. Sådanne investeringselskabers egenkapital må ikke falde ned under det højeste referenceniveau, som er beregnet efter meddelelsen af dette direktiv. Referenceniveauet er egenkapitalens daglige gennemsnitsniveau i de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Referenceniveauet beregnes hver sjette måned for den tilsvarende forudgående periode.
7. Overtages kontrollen med et investeringselskab af den i stk. 6 nævnte kategori på anden måde end ved arv af en anden fysisk eller juridisk person end den, der hidtil har kontrolleret det, skal selskabets egenkapital være på mindst det beløb, der er angivet i stk. 5.
8. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheders samtykke behøver egenkapitalen i det selskab, der opstår ved en sammenslutning af to eller flere investeringselskaber, dog ikke nå op på det i stk. 5 omhandlede niveau. Så længe de niveauer, der omhandlet i stk. 5, ikke er nået, må det nye investeringselskabs egenkapital imidlertid ikke falde ned under de sammensluttede selskabers samlede egenkapital på tidspunktet for sammenslutningen.
9. Investeringselskabers egenkapital må ikke falde ned under det niveau, der er fastsat i stk. 5, 6, 7 og 8. Skulle det ske, kan de kompetente myndigheder dog, når omstændighederne taler derfor, give et investeringselskab en begrænset frist til at bringe forholdene i orden eller til at indstille sin virksomhed.

RISIKODÆKNING

Artikel 4

1. For selskaber er egenkapitalkravene summen af:
 - i) kapitalkravet beregnet efter bilag I, II og III for deres handelsbeholdningsaktiviteter
 - ii) kapitalkravet beregnet efter bilag III for deres samlede virksomhed
 - iii) kapitalkravet i direktiv 89/647/EØF for alle deres aktiviteter, der ikke er handelsbeholdningsaktiviteter, og undtagen illikvide aktiver for investeringselskaber, der anvender egenkapitaldefinitionen i bilag V, punkt 2
 - iv) det kapitalkrav, som er fastsat i stk. 2.
 - v) uanset størrelsen af kapitalkravet i henhold til punkt i)-iii) skal egenkapitalkravet for investeringselskaber altid mindst opfylde kravet i bilag IV.
2. De kompetente myndigheder kræver, at selskaber dækker risici i forbindelse med aktiviteter, der ligger uden for anvendelsesområdet for både dette direktiv og direktiv 89/647/EØF, med en tilstrækkelig stor egenkapital.
3. De kompetente myndigheder kræver, at selskaber indfører ordninger til overvågning og kontrol af renterisikoen for alle deres aktiviteter, og de kompetente myndigheder skal godkende disse ordninger.

4. Selskaber skal over for deres kompetente myndigheder godtgøre, at de råder over egnede systemer til at beregne selskabets finansielle stilling til enhver tid og med rimelig nøjagtighed.
5. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at selskaber beregner kapitalkravet for deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til direktiv 89/647/EØF i stedet for bilag I, II, IV og VI, såfremt
 - i) de pågældende kreditinstitutters og investeringssekskabers handelsbeholdningsvirksomhed normalt ikke overstiger 5% af deres samlede virksomhed
 - ii) deres samlede handelsbeholdning aldrig overstiger 15 mio. ECU.
6. For at vurdere handelsbeholdningens andel af den samlede virksomhed som omhandlet i stk. 5, punkt i), kan de kompetente myndigheder enten referere til størrelsen af de pågældende selskabers samlede balanceførte og ikke-balanceførte virksomhed, til deres resultatopgørelse eller egenkapital eller til en kombination af disse målestokke. Ved vurderingen af størrelsen af den balanceførte og den ikke-balanceførte virksomhed vurderes fastforrentede værdipapirer til markedskurs eller pålydende værdi, aktier til markedskurs og afledte instrumenter til den pålydende værdi eller markedsværdien af de underliggende instrumenter.
7. Hvis et kreditinstitut eller investeringssekskab i mere end en kort periode overskrider en af eller begge grænserne i stk. 5, skal det opfylde kravet i stk. 1 og ikke kravene i direktiv 89/647/EØF for sine handelsbeholdningsaktiviteter og underrette tilsynsmyndigheden herom.

VÆRDIANSÆTTELSE AF POSITIONER MED HENBLIK PÅ INDBERETNING

Artikel 5

1. Selskaber værdiansætter dagligt deres handelsbeholdninger efter markedspris, medmindre de er omfattet af bestemmelserne i artikel 4, stk. 5.
2. Foreligger der ikke øjeblikkeligt disponible markedskurser, f.eks. ved handel med nyemissioner på de primære markeder, kan myndighederne fritage selskaberne fra kravet i stk. 1 og forlange, at de anvender andre vurderingsmetoder, når blot de i tilstrækkeligt omfang er baseret på forsigtighedsprincippet og er godkendt af de kompetente myndigheder.

TILSYN PÅ ET KONSOLIDERET GRUNDLAG

Artikel 6

1. Stk. 2 og 3 gælder, når et af de selskaber, der gøres til genstand for konsolidering som omhandlet i direktiv ../.../EØF (om tilsyn på et konsolideret grundlag), har en handelsbeholdning.
2. De kompetente myndigheder kan tillade, at nettopositioner i ét selskabs handelsbeholdning modsvares af positioner i et andet selskabs handelsbeholdning efter reglerne i bilag I og VI, forudsat at det kræves, at hvert af de pågældende selskaber opfylder kapitalkravene for sig selv.

Derudover kan de tillade, at valutapositioner, der er undergivet bilag III, i ét selskab modsvarer valutapositioner, der er undergivet bilag III, i et andet selskab efter reglerne i bilag III, forudsat at det kræves, at hvert af de pågældende selskaber opfylder kapitalkravene for sig selv.

3. De kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på et konsolideret grundlag, kan ved beregningen af den konsoliderede egenkapital tage hensyn til den særlige definition af egenkapital, der gælder for de selskaber, der berøres af bilag V.

INDBERETNINGSPLIGT

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kræver, at selskaber giver hjemlandets kompetente myndigheder alle nødvendige oplysninger til brug for en vurdering af, om de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er overholdt. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at selskabernes interne kontrol og administrative og regnskabsmæssige praksis gør det muligt til hver en tid at kontrollere, om reglerne overholdes.
2. Investeringselskaber afgiver indberetning til de kompetente myndigheder på den måde, der foreskrives af disse myndigheder, mindst en gang om måneden for selskaber, der er omfattet af artikel 3, stk. 4, mindst hver tredje måned for selskaber, der er omfattet af artikel 3, stk. 1 og 2, og mindst hver sjette måned for selskaber, der er omfattet af artikel 3, stk. 3.
3. Kreditinstitutter skal afgive indberetning på den af de kompetente myndigheder foreskrevne måde med samme hyppighed, som de afgiver indberetning i henhold til direktiv 89/647/EØF.

DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 8

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der skal varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.
2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være offentlige myndigheder eller organer, der er officielt anerkendt i henhold til national lov eller af offentlige myndigheder som en del af tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat.
3. De pågældende myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige med henblik på udførelsen af deres hverv, især for at føre tilsyn med, hvorledes handelsbeholdningen er sammensat.
4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder snævert med henblik på at varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv, navnlig når der ydes investeringservice som led i den fri udveksling af tjenesteydelser eller via afdelinger etableret i en eller flere medlemsstater. De giver på anmodning hinanden alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med, om kravene til selskabers kapitalgrundlag og navnlig reglerne i dette direktiv overholdes. Al udveksling af oplysninger om investeringselskaber mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv er undergivet reglerne om tavshedspligt i artikel 20 i direktiv ../.../EØF [om investerings-service], medens udveksling af oplysninger om kreditinstitutter er undergivet reglerne om tavshedspligt i artikel 12 i direktiv 77/780/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 89/646/EØF.

UDVALGSBEHANDLING

Artikel 9

1. Tekniske ændringer af dette direktiv på nedennævnte områder vedtages efter proceduren i stk. 2:

- tydeliggørelse af definitionerne i artikel 2 for at sikre ensartet gennemførelse af direktivet i hele Fællesskabet
- ændring af definitionerne i artikel 2 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- ændring af størrelsen af den startkapital, der foreskrives i artikel 3, for at tage hensyn til den økonomiske og monetære udvikling
- tilpasning af de i artikel 4, stk. 5, nævnte lofter
- tilpasning af procedurerne for beregning af åbne nettopositioner i bilag I og III
- tilpasning af vægtningen i bilag I, II og III for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- ændring af den periode, der er anvendt i bilag IV

- tilpasning af terminologien vedrørende og affattelsen af definitioner i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om selskaber og dertil knyttede emner.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i EØF-Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 10

1. Medlemsstaterne kan give investeringselskaber, der er undergivet direktiv .../.../EØF [om investeringservice], hvis egenkapital er lavere end krævet i artikel 3, stk. 5, tilladelse til at drive virksomhed. Sådanne investeringselskabers egenkapital skal imidlertid derefter opfylde betingelserne i artikel 3, stk. 6-9.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [1. januar 1993]. Disse bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

12)

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Positionsrisiko

INDLEDNING

Beregning af nettopositioner

1. Overskuddet af selskabets lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme aktie, gældsinstrument og konvertible værdipapir og identiske finansielle futures, optioner og warrants er dets nettoposition i hvert af de forskellige instrumenter. Ved beregningen af nettopositionen kan de kompetente myndigheder tillade, at positioner i afledte instrumenter behandles som angivet i punkt 4-6 nedenfor som positioner i de underliggende (eller fiktive) værdipapirer.
2. Der beregnes ikke netttotal for konvertible værdipapirer og de modsvarende positioner i det underliggende instrument, medmindre de kompetente myndigheder bestemmer, at der skal tages hensyn til sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, eller fastsætter kapitalkravet under hensyntagen til eventuelle tab ved ombytningen.
3. Alle nettopositioner omregnes, uanset fortegn, dagligt til selskabets indberetningsvaluta til gældende spotmarkedskurs inden aggregering.

Særlige instrumenter

4. Rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter) og løfter om at købe eller sælge finansielle instrumenter behandles som kombinationer af lange og korte positioner. En lang rentefuture-position behandles således som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet for future-kontrakten, og besiddelsen af et aktiv, der forfalder på udløbstidspunktet for det underliggende (fiktive) instrument. På samme måde skal en afhændet FRA-kontrakt behandles som en lang position, der forfalder på afregningstidspunktet plus kontraktperioden, og en kort position, der forfalder på afregningstidspunktet. Såvel indlån som aktiver skal opføres i rubrikken for staten i tabel 1 i punkt 13 med henblik på at beregne kapitalkravet til dækning af den særlige risiko for disse to instrumenter. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en børshandlet future-kontrakt sættes som lig med den deponerede margin, hvis de kan godkende, at den er et nøjagtigt mål for den med future-kontrakten forbundne risiko, og at metoden til beregning af marginen svarer til den beregningsmetode, der er fastsat for sådanne futures i den øvrige del af dette bilag.

5. Optioner baseret på rente, gældsinstrumenter, aktier, aktieindekser, finansielle futures, swaps og beholdninger af udenlandsk valuta behandles, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, multipliceret med delta med henblik på dette bilag. De kan opvejes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende værdipapirer eller afledte instrumenter. Det anvendte delta er det, der gælder for den pågældende børs, det, der er beregnet af de kompetente myndigheder eller hvor der ikke findes et sådant, eller for OTC-optioner et, der beregnes af selskabet selv, såfremt de kompetente myndigheder finder den model, der anvendes af selskabet, rimelig.

De kompetente myndigheder kan imidlertid også foreskrive, at selskaber skal beregne deres deltaer efter en metode, der angives af de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kræver, at der er sikkerhed for de øvrige risici i forbindelse med optioner, bortset fra deltarisikoen.

6. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en position i en børshandlet option sættes som lig med den margin, der kræves af børsen, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den risiko, optionen frembyder, og at fremgangsmåden ved beregning af marginen svarer til den beregningsmetode, der er fastsat for sådanne optioner i den øvrige del af dette bilag. Derudover kan de tillade, at kapitalkravet for en erhvervet, børshandlet option eller OTC-option er det samme som for det underliggende instrument, dog med den begrænsning, at det deraf følgende kapitalkrav ikke må overstige optionens markedsværdi. Kapitalkravet for en udstedt OTC-option fastsættes i forhold til det underliggende instrument.
7. Warrants og covered warrants behandles på samme måde som beskrevet for optioner i punkt 5 og 6.
8. Swaps behandles med henblik på renterisiko på samme måde som instrumenter, der balanceføres. En renteswap, i henhold til hvilken et selskab modtager variabel rente og betaler fast rente, behandles som en lang position i et variabelt forrentet instrument med løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og som en kort position i et fastforrentet instrument med samme løbetid som swap'en selv.

9. Selskaber, der anvender marking-to-market-metoden og beregner renterisiciene i forbindelse med de afledte instrumenter som omhandlet i punkt 4-8 efter tilbagediskonteringsmetoden, kan imidlertid anvende følsomhedsmodeller til at beregne ovennævnte positioner. Såvel modellen som selskabets anvendelse heraf skal godkendes af de kompetente myndigheder. Disse modeller skal resultere i positioner, som har samme følsomhed over for renteændringer som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes under henvisning til uafhængige bevægelser i et udvalg af satser over hele afkastkurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i tabel 2 viste løbetidsintervaller. Positionerne skal indgå i beregningen af kapitalkravene efter bestemmelserne i punkt 14-29.
10. Sælgeren af værdipapirer i henhold til en genkøbsaftale og udlåneren af værdipapirer i en aftale om udlån af værdipapirer skal medtage disse værdipapirer i beregningen af sit kapitalkrav som omhandlet i dette bilag.

Særlige og generelle risici

11. Positionsrisikoen i forbindelse med et handlet gældsinstrument eller en handlet aktie (eller et aktieafledt instrument) opdeles i to komponenter med henblik på at beregne, hvor stor en kapital der kræves for at dække den pågældende risiko. Den ene komponent er dens særlige risikokomponent - dvs. risikoen for kursændringer for det pågældende instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med udstederen (for kontantinstrumenter). Den anden komponent er den generelle risiko - dvs. risikoen for en kursændring for instrumentet, der (for handlede gældsinstrumenter) skyldes en ændring i rentesatserne eller (for aktier og aktieafledte instrumenter) større bevægelser på aktiemarkedet, der ikke står i forbindelse med særlige forhold vedrørende de enkelte værdipapirer.

HANDLENDE GÆLDSINSTRUMENTER

12. Selskabet klassificerer sine nettopositioner efter pålydende valuta og beregner kapitalkravet for de særlige og generelle risici for hver enkelt valuta separat.

Særlig risiko

13. Selskabet fordeler sine nettopositioner som beregnet i henhold til punkt 1 på kategorierne i første linje af tabel 1 på grundlag af deres restløbetid og multiplicerer dem med de vægte, der er angivet i anden linje. Selskabet lægger sine vægtede positioner (uanset om de er lange eller korte) sammen med henblik på at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den særlige risiko.

Tabel 1

Statsposter	Poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter			Andre
	0-6 mdr.	+ 6-24 mdr.	+ 24 mdr.	
0,00%	0,25%	1,00%	1,60%	8,00%

Uanset ovenstående kan medlemsstaterne fastsætte et kapitalkrav til dækning af den særlige risiko for alle obligationer, der er tillagt en vægtning på 10% i artikel 11, stk. 2, i direktiv 89/647/EØF, svarende til halvdelen af kapitalkravet til dækning af den særlige risiko for en post, der består af fordringer på en kvalificeret emittent, med samme restløbetid som en sådan obligation.

Generel risiko

a) efter løbetid

14. Proceduren for beregning af kapitalgrundlaget til dækning af den generelle risiko omfatter to grundlæggende skridt. Først vægtes alle positioner efter løbetid (som forklaret i punkt 15) med henblik på at beregne den kapital, der er nødvendig for at dække dem. Dernæst nedsættes kapitalkravet, når en vægtet position indehaves sideløbende med en vægtet position med modsat fortegn i samme løbetidsinterval. Kapitalkravet vil også kunne nedsættes, når de vægtede positioner med modsat fortegn hører til i forskellige løbetidsintervaller, idet nedsættelsen da vil afhænge såvel af, om de to positioner falder i samme zone, som af, hvilke zoner de hører til. Der er i alt tre zoner (grupper af løbetidsintervaller).

15. Selskabet fordeler sine nettopositioner på løbetidsintervallerne i anden og tredje kolonne i tabel 2. Det gøres på baggrund af restløbetiden for fastforrentede instrumenter og på grundlag af perioden indtil fastsættelsen af næste rentesats for instrumenter, for hvilke rentesatsen er variabel indtil det endelige forfaldstidspunkt. Selskabet skelner endvidere mellem gældsinstrumenter med en kupon på 3% eller derover og gældsinstrumenter med en kupon på under 3% og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2. Derefter multipliceres hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsinterval i fjerde kolonne i tabel 2.

16. Derefter beregner selskabet summen af de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsinterval. Størrelsen af førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsinterval, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsinterval, medens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatchedede position i samme løbetidsinterval. Endelig beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsintervaller.

17. Selskabet beregner summen af de vægtede umatchedede lange positioner for de intervaller, der indgår i hver af zonerne i tabel 2 med henblik på at aflede den vægtede umatchedede lange position i hver enkelt zone. På samme måde beregnes summen af de vægtede umatchedede korte positioner i hvet enkelt løbetidsinterval i en bestemt zone med henblik på at beregne den vægtede umatchedede korte position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchedede lange position i en given zone, der matches af den vægtede umatchedede korte position i samme zone, er den vægtede matchede position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchedede lange eller korte position i en zone, der ikke kan matches, er den vægtede umatchedede position i den pågældende zone.

Tabel 2

1 Zoner	2 <u>Løbetidsintervaller</u> Kupon på 3% eller mere	3 Kupon på under 3%	4 Vægte (%)	5 Forudset renteændring (%)
1	0-1 md.	0-1 md.	0,00	---
	1-3 mdr.	1-3 mdr.	0,20	1,00
	3-6 mdr.	3-6 mdr.	0,40	1,00
	6-12 mdr.	6-12 mdr.	0,70	1,00
2	1-2 år	1,0-1,9 år	1,25	0,90
	2-3 år	1,9-2,8 år	1,75	0,80
	3-4 år	2,8-3,6 år	2,25	0,70
3	4-5 år	3,6-4,3 år	2,75	0,75
	5-7 år	4,3-5,7 år	3,25	0,70
	7-10 år	5,7-7,3 år	3,75	0,65
	10-15 år	7,3-9,3 år	4,50	0,60
	15-20 år	9,3-10,6 år	5,25	0,60
	20 år	10,6-12,0 år	6,00	0,60
		12,0-20,0 år	8,40	0,60
	20 år	13,00	0,60	

18. Størrelsen af den vægtede umatchedede lange (korte) position i zone 1, der matches af den vægtede umatchedede korte (lange) position i zone 2, beregnes derefter. Der er henvist til den i punkt 22 som den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2. Samme beregning foretages derefter for den del af den vægtede umatchedede position i zone 2, der resterer, og den vægtede umatchedede position i zone 3 med henblik på at beregne den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3.

19. Hvis selskabet ønsker det, kan det vende rækkefølgen i punkt 18 om, således at den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3 beregnes, før positionen mellem zone 1 og 2 beregnes.
20. Resten af den vægtede umatchedede position i zone 1 matches derefter med det, der resterer i zone 3, efter at denne zone er blevet matchet med zone 2, hvorved fremkommer den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3.
21. Efter de tre separate matchnings-beregninger i punkt 18-20 lægges eventuelle restpositioner sammen.
22. Selskabets kapitalkrav beregnes som summen af:
 - a) 10% af summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsintervaller
 - b) 30% af den vægtede matchede position i zone 1
 - c) 20% af den vægtede matchede position i zone 2
 - d) 20% af den vægtede matchede position i zone 3
 - e) 30% af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3 (jf. punkt 19)
 - f) 100% af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3
 - g) 100% af de resterende vægtede umatchedede positioner.
- b) efter varighed
23. Ved beregningen af kapitalkravet til dækning af den generelle risiko, der er knyttet til selskabernes handlede gældsinstrumenter, kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat generelt eller i hvert enkelt tilfælde tillade, at selskaberne anvender en ordning, der afspejler varighed, i stedet for den ordning, der er beskrevet i punkt 14-22 ovenfor.

24. Efter en sådan ordning beregner selskabet på grundlag af hvert fastforrentet gælds-instruments markedsværdi dets effektive rente, som er dets underforståede diskonterings-sats. For variabelt forrentede instrumenter beregner selskabet på grundlag af hvert instruments markedsværdi dets effektive rente under den forudsætning, at kapitalen forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan ændres næste gang.
25. Selskabet beregner derefter den ændrede varighed for hvert gælds-instrument efter følgende formel:

$$\text{ændret varighed} = \frac{\text{varighed (D)}}{(1+r)}$$

$$\sum_{t=1}^m \frac{t C_t}{(1+r)^t}$$

hvor: $D = \frac{\quad}{\quad}$

$$\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t}$$

- r = effektiv rente
- C_t = kontant rettidig betaling
- m = samlet løbetid (jf. punkt 24)

26. Investerings-selskabet placerer hvert af disse i den relevante zone i tabel 3. Det gør det på grundlag af den ændrede varighed af det enkelte instrument.

Tabel 3

1 Zoner	2 Ændret varighed (i år)	3 Forudsat rente ændring (%)
1	0 < 1,0	1,0
2	1,0 < 3,6	0,85
3	3,6	0,7

27. Selskabet beregner derefter den varighedsvægtede position for hvert instrument ved at multiplicere dets markedskurs med dets ændrede varighed og med den forudsatte renteændring, når det drejer sig om et instrument, som denne bestemte ændrede varighed finder anvendelse på (Jf. kolonne 3 i tabel 3).
28. Selskabet beregner sine varigheds-vægtede lange og korte positioner i hver enkelt zone. Førstnævntes størrelse, der matches med sidstnævnte i hver enkelt zone, er den vægtede varigheds-matchede position i den pågældende zone. Selskabet beregner derefter den varigheds-vægtede umatchedede position i hver enkelt zone. Det følger derefter de procedurer, der er fastsat for vægtede umatchedede positioner i punkt 18-21.
29. Selskabets kapitalkrav beregnes derefter som summen af:
- 10% af summen af den matchede varigheds-vægtede position i hvert løbetidsinterval
 - 30% af den matchede varigheds-vægtede position mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3
 - 100% af de matchede varigheds-vægtede position mellem zone 1 og 3
 - 100% af de resterende umatchedede varigheds-vægtede positioner.

AKTIER

30. Selskabet aggregerer alle sine i henhold til punkt 1 beregnede lange nettositioner og alle sine korte nettositioner. Summen af de to tal er dets samlede bruttoposition. Den del, hvormed den ene overstiger den anden, er selskabets samlede nettosition.

Særlig risiko

31. Selskabet beregner kapitalkravet til dækning af den særlige risiko som 4% af sin samlede bruttoposition.
32. Uanset punkt 31 kan de kompetente myndigheder tillade, at kapitalkravet for særlig risiko mindst er 2% i stedet for 4% af den samlede bruttoposition for et selskabs aktiebeholdninger, når de opfylder følgende betingelser. For det første må aktierne ikke være udstedt af emittenter, der har udstedt handlede gældsinstrumenter, der for øjeblikket falder ind under 8%-kravet i tabel 1. For det andet skal de af de pågældende kompetente myndigheder bedømmes som meget likvide. For det tredje må de enkelte positioner i en sådan beholdning højst udgøre 5% af værdien af beholdningens samlede bruttoposition.

Generel risiko

33. Kapitalkravet til dækning af den generelle risiko er 8% af selskabets samlede nettosition.

Aktieindeks-futures

34. Aktieindeks-futures og delta-vægtede instrumenter, der svarer til optioner i aktieindeks-futures og aktieindekser (jf. punkt 5), skal opdeles i positioner i hver af de aktier, de består af. Disse positioner behandles som underliggende positioner i de pågældende aktier; de skal derfor med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse matches med positioner med modsat fortegn i de underliggende aktier selv.
35. De kompetente myndigheder påser, at et selskab, der har matchet sine positioner i en eller flere af de aktier, som indgår i en aktieindeks-future, med en eller flere positioner i selve aktieindeks-future-kontrakten, har tilstrækkelig kapital til at dække risikoen for tab som følge af forskellen mellem udviklingen i future-kontraktens værdi og værdien af de aktier, som udgør den; det samme gælder, når et selskab har positioner med modsat fortegn i aktieindeks-future-kontrakter, hvis løbetid og/eller sammensætning ikke er identiske.
36. Uanset punkt 34 og 35 er aktieindeks-futures, der handles på børsen, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer meget diversificerede indekser, omfattet af et kapitalkrav på 8% til dækning af den generelle risiko, men ikke af noget krav til dækning af den særlige risiko. Sådanne aktieindeks-futures indgår i beregningen af den samlede nettoposition i henhold til punkt 30, medens der ikke tages hensyn til dem ved beregningen af den samlede bruttoposition i henhold til samme punkt.

Deltagelse i emissioner

37. For så vidt angår deltagelse i emissioner af obligationer og aktier kan de kompetente myndigheder tillade, at et selskab anvender følgende fremgangsmåde ved beregningen af sine kapitalkrav. For det første beregnes dets nettopositioner ved fradrag af positioner i emissioner af instrumenter, som tredjemand har tegnet sig for eller har forpligtet sig til at aftage; for det andet nedsættes dets nettopositioner på grundlag af følgende nedsættelsesfaktorer:

1. arbejdsdag:	90%
2.-3. arbejdsdag:	75%
4. arbejdsdag:	50%
5. arbejdsdag:	25%
efter 5. arbejdsdag	0%

1. arbejdsdag er arbejdsdagen efter den dag, hvor selskabet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris på betingelserne i aftalen om deltagelse i emissioner.

BILAG II

Afviklings- og debitorrisiko

1. For transaktioner, hvor obligationer og aktier (ekskl. genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler) ikke er betalt inden det fastsatte leveringstidspunkt, er der intet kapitalkrav. For transaktioner, hvor obligationer og aktier (ekskl. genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler) ikke er betalt efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal selskabet beregne den prisdifference, der kan blive tale om. Den beregnes som forskellen mellem den aftalte afviklingspris for den pågældende obligation eller aktie og den løbende markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre selskabet tab. Forskellen multipliceres med den dertil bestemte faktor i tabel 1, kolonne A, hvorved kapitalkravet fremkommer.
2. Uanset punkt 1 kan et selskab med de kompetente myndigheders godkendelse beregne kapitalkravet ved at multiplicere den aftalte afviklingspris for alle de transaktioner, der er uafviklede mellem 5 og 45 arbejdsdage efter forfaldstidspunktet, med den dertil bestemte faktor i tabel 1, kolonne B. Fra 45 arbejdsdage og derover efter forfaldstidspunktet andrager kapitalkravet 100% af prisdifference som i kolonne A.

Tabel 1

Antal dage efter forfaldstidspunktet	Kolonne A %	Kolonne B %
5-15	8	0,5
16-30	50	4,0
31-45	75	9,0
46 og derover	100	jf. punkt 2

"Free deliveries"-transaktioner

3. Et selskab skal være i besiddelse af kapital til dækning af sin debitorrisiko såfremt

- i) det har betalt for værdipapirer inden modtagelsen, eller hvis det har leveret værdipapirer, før det har modtaget betaling for dem, og
- ii) der er gået tre dage eller mere, siden selskabet foretog betalingen eller udførte leveringen. Derefter er kapitalkravet for kreditinstitutter og for investeringselskaber, der ikke kan fradrage illikvide aktiver i henhold til bilag V, punkt 2, 8% af værdien af ikke-leverede værdipapirer eller af deres kontante tilgodehavende, hvis medkontrahenten tilhører den private sektor uden at være et selskab, 1,6% af summen, hvis medkontrahenten er et selskab eller tilhører den offentlige sektor, og 0%, hvis medkontrahenten er staten. Et investeringselskab, der kan fradrage illikvide aktiver i henhold til bilag V, punkt 2, skal behandle værdien af ikke-leverede værdipapirer og sit kontante tilgodehavende som et illikvidt aktiv.

Genkøbsaftaler

4. For genkøbsaftaler og aftaler om udlån af værdipapirer beregner selskabet forskellen mellem værdipapirernes markedsværdi og det beløb, selskabet har lånt, eller markedsværdien af denne sikkerhed, hvis denne forskel er positiv. For omvendte genkøbsaftaler og aftaler om indlån af værdipapirer beregner selskabet forskellen mellem det beløb, selskabet har udlånt, eller markedsværdien af denne sikkerhed og markedsværdien af de værdipapirer, det har modtaget, hvis denne

forskøl er positiv. De kompetente myndigheder kan tillade, at der tages hensyn til den margin, långiver har indrømmet låntager, i de beregninger, der er beskrevet i de to foregående punktummer. Påløbne renter medtages ved beregningen af markedsværdien af beløb, der er lånt eller udlånt, og af den sikkerhed, der er stillet.

5. Kapitalkravet vil være 8% af det tal, der følger af punkt 4, hvis medkontraahenten tilhører den private sektor, men ikke er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, 1,6% af denne sum, hvis medkontraahenten er et kreditinstitut, et investeringsselskab, eller tilhører den offentlige sektor, og 0%, hvis medkontraahenten er staten.

OTC-afledte instrumenter

6. Ved beregningen af kapitalkravet til dækning af sine OTC-afledte instrumenter skal et selskab anvende bilag II i direktiv 89/647/EØF for rente- og valutakurskontrakter; OTC-aktieoptioner og covered warrants skal behandles efter metode 1 i bilag II til direktiv 89/647/EØF, dog skal det potentielle fremtidige kreditengagement beregnes som 8% af markedsværdien af den underliggende aktie.

Andet

7. Kravene i direktiv 89/647/EØF gælder for andre handelsbeholdningsengagementer, herunder udestående honorarer og provisioner, der ikke er omfattet af bilag I og II ovenfor.

- 47 -

BILAG III

Valutarisiko

1. For et selskabs samlede nettovalutaposition beregnet som angivet nedenfor gælder et kapitalkrav til dækning af valutarisikoen på 8% af det beløb, hvormed positionen overstiger 2% af den samlede egenkapital.
2. Beregningen sker i to tempi.
3. Først beregnes selskabets åbne nettovalutapositioner i hver enkelt valuta (inkl. indberetningsvalutaen). Denne position består af summen af følgende (positive og negative) elementer:
 - nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inkl. påløbne, men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta)
 - nettoterminpositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valutaterminstransaktioner, inkl. valuta-futures og den for valuta-swaps underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)
 - uigenkaldelige garantier (og lignende instrumenter), der med sikkerhed vil blive effektive
 - fremtidig nettoindtægter/udgifter, der endnu ikke er påløbet, men som allerede er fuldt afdækket (efter det indberettende instituts skøn og med de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan fremtidige nettoindtægter/udgifter, der endnu ikke er bogført, men som allerede er fuldt afdækket gennem valutaterminsforretninger, medtages her. Et sådant skøn skal anvendes konsekvent)

- nettodelta-ækvivalenten (eller den delta-baserede ækvivalent) af den samlede beholdning af valutaoptioner
 - markedsværdien af andre optioner (dvs. ikke-valutaoptioner)
 - de positioner, som et selskab bevidst har taget for at afdække deres kapital mod risikoen for kurstab, kan udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner bør være af ikke-kommerciel eller strukturmæssig karakter, og udeladelsen heraf samt enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser som ovenfor kan anvendes for positioner, som et selskab har vedrørende poster, der allerede er fratrukket ved beregningen af egenkapitalen.
4. Dernæst omregnes korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta bortset fra indberetningsvalutaen til indberetningsvalutaen til markedsspotkurs. De lægges derefter sammen hver for sig, således at der fremkommer et samlet beløb for henholdsvis de korte og de lange nettopositioner. Den højeste af disse to summer er selskabets samlede nettovalutaposition.
5. Nettopositioner i sammensatte valutaer kan opdeles i de deltagende valutaer ifølge de gældende kvoter.

BILAG IV**Andre risici**

Investeringselskaber skal have en egenkapital svarende til en fjerdedel af det foregående års direkte omkostninger. De kompetente myndigheder kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i sådan et selskabs virksomhed siden det foregående år. Har investeringselskabet endnu ikke gennemført et års drift inkl. den dag, det startede driften, kræves der dækning svarende til en fjerdedel af de direkte omkostninger, der figurerer i driftsplanen, medmindre denne plan kræves ændret af myndighederne.

BILAG V

Egenkapital

1. Investeringselskabers og kreditinstitutters egenkapital defineres i overensstemmelse med Rådets direktiv 89/299/EØF.
2. Uanset punkt 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at selskaber, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, IV og VI eller en kombination heraf, anvender en alternativ definition af egenkapital, men kun ved opfyldelsen af disse krav. Ingen del af den således fremkomne egenkapital kan samtidig anvendes ved opfyldelsen af andre egenkapitalkrav. Denne alternative definition omfatter nr. 1)-3) for kreditinstitutter og nr. 1)-3) minus nr. 4) for investeringselskaber:
 - 1) egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF, idet artikel 2, stk. 1, nr. 12) og 13), dog ikke gælder for investeringselskaber
 - 2) selskabernes nettofortjeneste af handelsbeholdningen ekskl. alle forventede omkostninger og udbytter, minus nettotab på deres øvrige virksomhed, når blot ingen af disse beløb allerede har været medtaget i nr. 1) som en del af nr. 2) eller nr. 11) i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF
 - 3) ansvarlig indskudskapital og/eller de poster, der er henvist til i punkt 5, på betingelser, der er anført i punkt 3-7
 - 4) illikvide aktiver som defineret i punkt 7.

3. Den ansvarlige indskudskapital, jf. punkt 2.3, skal have en oprindelig løbetid på mindst to år. Den skal være fuldt indbetalt, og låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gæld under nærmere angivne omstændigheder – bortset fra investeringselskabets likvidation – skal tilbagebetales inden det aftalte tidspunkt, medmindre de kompetente myndigheder har givet deres godkendelse. Denne ansvarlige indskudskapital må ikke tilbagebetales, hvis det medfører, at selskabets egenkapital derefter falder til under 100% af det samlede kapitalkrav for selskabet.
4. Den ansvarlige indskudskapital, jf. punkt 2.3 må ikke overstige 150% af den oprindelige egenkapital, der anvendes til at opfylde kapitalkravene i bilag I, II, IV og VI under punkt 2.1.
5. De kompetente myndigheder kan tillade, at den indskudskapital, som er omhandlet i punkt 3 og 4, erstattes med den kapital, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), nr. 5), nr. 6) og nr. 8), i direktiv 89/299/EØF.
6. De kompetente myndigheder kan tillade, at den ansvarlige indskudskapital i punkt 4 overstiger 150%, når blot denne ansvarlige indskudskapital og posterne i punkt 5 tilsammen ikke overstiger 250% af den oprindelige egenkapital, der er tilbage til dækning af kravene i bilag I, II, IV og VI i punkt 2.1.
7. Illikvide aktiver omfatter:
 - anlægsaktiver (undtagen i det omfang, der kan optages lån med sikkerhed i fast ejendom)

- 2
- varebeholdninger
 - kapitalinteresser, herunder ansvarlig indskudskapital, i andre finansieringsinstitutter, som kan indgå i sådanne institutters egenkapital.

Såfremt der midlertidigt besiddes aktier i et andet finansieringsinstitut som led i ydelsen af finansiel bistand med henblik på at omorganisere eller redde dette institut, kan de kompetente myndigheder dispensere fra dette krav. De kan ligeledes dispensere, når det drejer sig om aktier, der indgår i investeringsselskabets handelsbeholdning

- underskud i datterselskaber
- indskud, bortset fra indskud i kreditinstitutter, hos lokale eller regionale myndigheder, som kan gøres likvide inden 90 dage, og undtagen indskud i forbindelse med marginafregnede futures eller optionskontrakter
- lån, medmindre de forfalder inden 90 dage
- de beløb, der er angivet i bilag II, punkt 3 (ii).

- 53 -

BILAG VI

Store engagementer

1. Selskaber overvåger og fører kontrol med deres store engagementer efter de fremgangsmåder, der er fastlagt i direktiv .../.../EØF (om store engagementer).
2. Uanset nr. 1 overvåger og kontrollerer de selskaber, der ikke beregner kapitalkravene til deres handelsbeholdning i henhold til direktiv 89/647/EØF, de store engagementer i henhold til punkt 3-5 i stedet for i henhold til direktivet om store engagementer.
3. Først beregner de deres engagementer indgået med enkelte kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder, der vedrører deres handelsbeholdning. Disse engagementer beregnes ved at lægge punkt i)-iii) sammen.
 - i) markedsværdien af alle lange nettopositioner i finansielle instrumenter, som er udstedt af den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder
 - ii) engagementer vedrørende deres kontrakter med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder i OTC-afledte instrumenter; disse engagementer beregnes ved sammenlægning af de løbende genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige engagementer i forbindelse med rente- og valutakurskontrakter for selskaber, der anvender metode 1 i bilag II til direktiv 89/647/EØF i bilag II ovenfor, og det oprindelige engagement i sådanne kontrakter for selskaber, der i stedet anvender metode 2. Engagementet i forbindelse med aktieoptioner og covered warrants beregnes ved at lægge genanskaffelsesomkostningerne til 8% af markedsværdien af de underliggende aktier

iii) ved garantistillelse for en gæld eller et aktieinstrument er selskabets engagementer dets nettoposition (der beregnes ved fratrækning af de garantipositioner, tredjemand har tegnet sig for eller har forpligtet sig til at aftage) reduceret som omhandlet i bilag I, punkt 37.

4. Uanset punkt 3 kan selskaber af deres handelsbeholdning-relaterede engagementer med kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder udelade de engagementer, der falder ind under punkt 3, nr. i), ii) og iii), og som også er medtaget i artikel 4, stk. 8, litra a)-i), i direktiv .../.../EF (om store engagementer).
5. De beregner derefter engagementer med individuelle kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder, som indgår i deres aktiviteter uden for handelsbeholdningen. Investeringselskaber sætter med henblik herpå engagementer i forbindelse med aktiver, som fratrækkes egenkapitalen i henhold til bilag V, punkt 2, til nul. Alle selskabers engagementer, der ikke vedrører deres handelsbeholdning, beregnes i overensstemmelse med direktivet om store engagementer.
6. Hvis summen af et selskabs engagementer med en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, uanset om de vedrører handelsbeholdningen eller ej, overstiger 25% af et selskabs samlede egenkapital, skal selskabet opfylde et supplerende kapitalkrav for den del af overskuddet, der svarer til eller overstiger engagementet vedrørende handelsbeholdningen med den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For gældsinstrumenter og fastforrentede afledte instrumenter og komponenter svarer dette supplerende kapitalkrav til 100% af den vægtede position beregnet i henhold til bilag I, punkt 13 og 15 eller 28; for aktiekomponenten er det 100% af det krav, der beregnes i henhold til bilag I, punkt 31-33, medens det i andre tilfælde er 100% af kravet for selve positionen. Disse supplerende kapitalkrav fordobles, når det pågældende engagement andrager i alt 50% eller derover af selskabets kapital.

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

- 55 -

ISSN 0254-1459

KOM(92) 13 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10

Katalognummer : CB-CO-92-018-DA-C

ISBN 92-77-40237-7

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg